

Titel	Laag btw-tarief voor verlenen van toegang tot family entertainment center
Nummer	2019/1441
Instantie	Gerechtshof 's-Hertogenbosch
Trefwoorden	dienstverlening, Speelautomaat, playcard
Belastingjaar/tijdvak	2015-2016
Brondocumenten	Gerechtshof 's-Hertogenbosch 15 februari 2019, nrs. 18/00346 t/m 18/00348
Wetsartikelen	Wet OB 1968, Wet OB 1968 - art. 9
Auteur	dr. D. Molenaar
Publicatiedatum	06-06-2019
NTFR	
Rubriek	Omzetbelasting
ECLI	ECLI:NL:GHSHE:2019:555
Formele relaties	Eerste aanleg: ECLI:NL:RBZWB:2018:3096, Bekrachtiging/bevestiging

Samenvatting

Belanghebbende exploiteert een family entertainment center. Daarin staan zeventig apparaten, waarop vijftig verschillende spellen kunnen worden gespeeld. Om op de apparaten te kunnen spelen, koopt een bezoeker van belanghebbende een 'playcard' waarop een tegoed kan worden gestort. De playcard dient in de apparaten te worden gestopt om deze in werking te stellen. De apparaten van belanghebbende vormen een integrerend onderdeel van de primair en permanent voor vermaak en dagrecreatie ingerichte voorziening van belanghebbende. Het hof oordeelt dat deze dienstverlening van belanghebbende kwalificeert als het verlenen van toegang in de zin van tabel I, post b.14, onderdeel g, behorend bij de Wet OB 1968, zodat het verlaagde tarief van toepassing is.

(Hoger beroep ongegrond.)

Commentaar

Het hof beslist net als eerder Rechtbank Zeeland-West-Brabant 25 mei 2018, nrs. 16/10562 t/m 16/10564, NTFR 2018/1994 dat het hier gaat om 'het verlenen van toegang tot een attractiepark', waardoor het verlaagde btw-tarief van toepassing is. Het standpunt van de inspecteur dat met de playcard slechts het recht ontstaat om exclusief van een speelapparaat gebruik te maken wordt wederom terzijde geschoven, waardoor het opladen van de card onder tabel I, post b.14, Wet OB 1968 valt.

Het hof verwijst nu wel naar de toelichting op deze post in het ministeriële besluit; voor de kwartaalaangiften in 2015 en 2016 van dit family entertainment center was dat het besluit van 4 september 2014, later is dit vervangen door het besluit van 22 december 2017, nr. 2017-16288, NTFR 2018/34. Hierin worden de begrippen 'attractieparken', 'vermaak' en 'dagrecreatie' zo uitgelegd dat dit family entertainment center er ook onder valt.

Verder motiveert het hof zijn beslissing nog met twee andere uitspraken, namelijk Hof Amsterdam 7 maart 2002, nr. 01/01384, V-N 2002/34.21 (over een pretpark met attracties als zweefmolen, spookhuis, botsauto's e.d.) en HvJ 18 maart 2010, zaak C-03/009, NTFR 2010/850 (over de peepshows van het Belgische Erotic Center). Die laatste uitspraak is ook uitgebreid besproken in C.J. Hummel, 'De bioscoop in Europeesrechtelijk perspectief', NTFR-B 2010/22.

[1]Dr. D. Molenaar is werkzaam bij All Arts Belastingadviseurs en verbonden aan de vakgroep Fiscaal Recht Erasmus Universiteit Rotterdam.

Datum: 7-6-2019

Bron: <https://www.ndfr.nl/NTFR/Details/NTFR2019-1441>

Copyright - Sdu - Alle rechten voorbehouden.